

trte s cepiči od rodnih. Tudi v sadjarstvu ni odvisna rodovitnost samo od sorte, zemlje, gnojenja itd., ampak tudi od tega, ali so cepiči od rodovitnega ali nerodovitnega drevesa.

Za cepiče nam služijo enoletne mladice, ki se naj nahajajo na kakšni rodni veji. Sedaj je čas, da se preskrbimo s cepiči, posebno od koščičastega sadnega plemena, ki spomladi hitro odganja. Spomladi neposredno pred cepitvijo jih ni dobro rezati, ker se lahko zgodi, da so čez zimo pozebli. Pravlani se mi je zgodil slučaj, da mi cepitev ni uspela. Ni ga hotelo biti ne enega ozeleneliga lističa, ki bi me razveselil ter rešil neprijetnih opazovanj. Spoznal sem, da zmrzlih cepičev nikakor niso mogle oživeti moje želje. Iz tega sem spoznal, da se bo treba v bodoče že prej preskrbeti z dobrimi cepiči. Rezati jih je treba iz solčnih delov krone, kjer so mladice dobro dozorele. Režimo jih s posebnimi drevesnimi škarijami, ki so nasajene na daljšo palico z vrstico. Ako potegnemo za vrh, približamo rezilo k cepiču, ki ga odreže. Narezane cepiče od ene in iste sorte povežemo v butare, privežemo naje etikete, ki nosijo imena posameznih sort. Cepiče je treba čez zimo shraniti. Hranjujemo jih tako, da jih zakopljemo pod drevesom ali pa vložimo v klet zmerno vlažen pesek. Tukaj jih podtaknemo za 5 cm globoko in točno ločimo sorte od sorte. Spomladi smo sigurni, da nam niso pozebli in tudi ne zamujamo dragocenega spomladanskega časa za delo, ki ga lahko opravimo pozimi.

Ako torej imaš drevje, ki te ne razveseljuje z okusnimi plodovi, precepi ga in po štirih letih se ti bo srce smejalo, ko boš obiral sadje. Posebno tebi, mlad fant, bo v ponos in veselje, ko lahko porečeš: To je sad mojega dela. Pouči se o prvi priliki o cepljenju na kakem tečaju ali kjerkoli!

Martin Potočnik.

Posastvo 8 orolov se proda v Kamnici 66 pri Mariboru. Polovica ostane noter. 94

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na trg v soboto, dne 18. januarja tega leta so pripeljali šeparji 68 voz x 272 zaklanimi svinjami, kmetje 10 voz krompirja, 2 čebule in 6 zelja. Meso so prodajali po 15 do 20 Din, šep 18 do 21 Din. — Krompir 0.80—1.50, čebula 3—3.50, 1 zeljna glava 1—3 Din. Pšenica 2.50—3, riž 2—2.50, ječmen 2, oves 1.50—1.75, koruza 1.75—2, ajda 2, ajdovo pšeno 5, proso 2.50, fižol 3.50 Din. Ena kokoš 30—50, piščanci 40—75, raca 30—40, gos 70—120, puran 75—130, domači zajec 15—40. Sena je bilo na trgu 23 voz; otave 4, slame 5. Seno je bilo po 75—100, otava 90—100, slama 65—70 Din. Česen 16 do 18, kislo zelje 4, kislarepa 2 Din. Jabolka 4—10, hruške 6—8, suhe slive 10—12 Din. Mleko 2.50—3, smetana 12 do 14, surovo maslo 44—48 Din. Jajca 1.50—1.75, med 18—20.

Mariborsko sejmsko poročilo. Prignanih je bilo 14 konjev, 15 bikov, 145 volov, 356 krav in 10 telet. Skupaj 540 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste na sejmu dne 14. januarja 1930 so bile sledeče: debeli vol 1 kg žive teže od Din 9—9.50, poldebili vol od Din 8—8.50; plemenski vol od Din 7—8; bik za klanje od Din 6.50—9; klavne krave debele od Din 7.25—8; plemenske krave od Din 6—7; krave za klobasarje od Din 4.75—5.25; molzne krave od Din 7—8; breje krave od Din 7—8; mlada živina od Din 7—9.75. Prodanih je bilo 268 komadov, od teh za izvoz v Avstrijo 46 in v Italijo 16 komadov.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejmu dne 17. januarja tega leta je bilo pripeljanih 75 svinj; cene so bile sledeče: Mladi prašiči 7 do 9 tednov stari od Din 250—280; 3 do 4 mesece stari od Din 350—450; 5 do 7 mesecev stari od Din 480—550; 8 do 10 mesecev stari od Din 600—850; 1 leto stari od Din 1000—1200; 1 kg žive teže od Din 10 do 12.50; 1 kg mrtve teže od Din 17 do 18. Prodanih je bilo 50 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso prve vrste 1 kg od Din 18 do 20; volovsko meso druge vrste 1 kg od Din 14 do 16; meso od bikov, krav in telic 1 kg od Din 12 do 14; telečje meso prve vrste 1 kg od Din 20 do 25; telečje meso druge vrste 1 kg od Din 15 do 20; svinjsko meso 1 kg od Din 15 do 30.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

G. P.—r, Celje Stvar spada v kakšen nabozen list. — Iz ruskega ujetništva: O priliki se zglasite v našem uredništvu, da nam kaj poročate o svojih doživljajih v ruskem ujetništvu, iz katerega ste se vrnili.

FANTJE in DEKLETA!

„Naš dom“ v vsako kmetjsko hišo!

»Naš dom« je glasilo slovenske kmetijske mladine; izobražuje ter vzgaja bodoči rod slovenskih kmetijskih gospodarjev in gospodinj. S svojimi članki, prispevki, fantovskimi razgovori »Pod lipo« in živahnim kramljanjem po deklških gredicah, se je zelo priljubil med mladino; postal ji je nenadomestljiv vodnik skozi mladost v življenje. V letu 1930 bo »Naš dom« pridobil na pestrosti in zanimivosti. Poleg »Kmetijske šole« z dragocenimi prispevki izpod peresa strokovnjakov, razgovorov »Pod lipo« itd., bo v vsaki številki objavil pretresljivo povest »Sredi življenja viharjev« iz tirolskih hribov ter grozotno dramo iz črnih dni svetovne vojne »Za hrepenenjem po materji«. Da se bo mogel »Naš dom« pa še bolj spopolniti, je nujno potrebno, da se število naročnikov zviša najmanj na 10.000. Ta naloga vestnikov in razpošiljalcev »Našega doma« pa pripada vam, fantje in dekleta. Vsakdo, ki pridobi tri nove celoletne naročnike, prejme kot darilo Majcenovo »Zgodovino Maribora« s Slomškovo sliko; kdor pa pridobi pet novih celoletnih naročnikov dobi in zvezek Karl Mayevih spisov in Slomškovo sliko. Zato: fantje in dekleta, neumorno požrtvovalnostjo na delo za »Naš dom«.

NAŠA DRUŠTVA

Sv. Lovrene na Pohorju. Mladinski odsek bralnega društva vabi vse domačine in okoličane, da pridete na gledališko predstavo, ki se bo vršila v Društvenem domu v nedeljo, dne 26. januarja tega leta ob 3. uri popoldne. Vprijazila se bo nova, izredno zanimiva socialna drama »V borbah«, ki nam pred očuje življenje in trpljenje tovarniških delavcev. Dvorana bo toplo zakurjena.

Vsekako pa mu je bilo v toliko všeč, da je mogel opazovati grofa Tatenbaha v občevanju s grofico Zrinjsko, da ve o tem poročati na višjem mestu ter prepričati, da ne doseže grof Tatenbah mesta vladnega svetnika.

Glej ga, mladega Tatenbaha, si je mislil baron Brenner, kako je vzplamtel za ponosno plemenitašino slovenske krvi, paziti bo moral, da se ne vname hud ogenj, škoda bi bilo nemškega plemenitaša, da bi se klanjal slovanski ženi.

»Kaj premišljuješ,« vpraša ga naenkrat svak Maks Herberstein, ki je tedaj štel že 60 let, »ali ti ne ugaja Frankopan, kako je vendar živahen. Grofico Tatenbahovo je spravil v razpoloženje, ki ga pri njej še nisem opazil.«

»Mislim, da bo obema prav,« pripomni baron Brenner in nastavi kupico na usta.

»Kako misliš to,« vpraša Maks Herberstein.

Že je hotel ogoverjeni nekaj reči, a v tem trenutku se dvigne deželni maršal ter nazdravi v izbranih besedah gostom iz Ogrske. Zdravica je našla poseben odmev pri vseh gostih, trčili so, da so zazvenele čaše, le baron Brenner je nazdravil s prisiljeno vladnostjo pozdravljenim gostom in nekako srepo pogledal grofa Tatenbaha.

NA POLJANI

— najboljša Meškova povest je zopet na razpolago. Vsakdo naj jo še to zimo prebere! Stane Din 25, vezana Din 35. Naroča se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

tistega duha, ki je vladal tedaj na dunajskem dvoru; le to, kar je bilo nemškega pokoljenja in mišljenja, le to je veljalo. Plemenitaši druge narodnosti niso bili enakovredni z nemškimi rodbinami.

Baron Brenner posebno ni maral ogrskih magnatov, zdeli so se mu vsi preveč samozavestni, ki niso poznali tega, da bi se v vsakem oziru klanjali svojemu vladarju, ampak so tudi zahtevali, da se spoštuje njihove pravice.

Vedel je, da so ogrski in hrvaški plemenitaši nezadovoljni z vladjo cesarja Leopolda I., kajti vedno so se našle osebe, ki so vjele te in one besede ter smatrale sveto dolžnost, da to sporočijo višjim dostojanstvenikom, pri čemer so računali, da sprejmejo za to svoje plačilo.

Ko je slišal baron Brenner, da prideta iz Ogrskega tudi grofa Zrinjski in Frankopan, je bil vznemirljiv, kajti smatral je za poklonitev štajerskih stanov obenem kot poklonitev nemškega plemstva, pri kateri so izključeni vsi plemenitaši druge narodnosti.

Njegovo nerazpoloženje pa je postalo še večje, ko je nanasel slučaj, da je bil pri isti mizi kakor ogrski odposlanci.

Gornja Radgona. Za dva dinarja smo potovali okrog sveta na praznik svetih Treh kraljev! Kje smo se vse mudili! Občudovali smo ženevsko jezero in videli dvorano, kjer zboruje Društvo narodov. Velikasten je bil pogled na mogočno cerkev sv. Petra v Rimu, videli smo poganske pagode v Indiji, zanimivo življenje na ulici kitajskega mesta, dolino kraljevskih grobov v Egiptu živahne Arabce in druge tujce na Kreopsovi ogromni piramidi, vrvenje mohamedancev v Mekki okrog Kaaba. Otroci so se ustrašili velikanske kamele, ki se je naenkrat pojavila pred njihovimi očmi. Kaj veselo je bilo med kafiškimi zamorčki v Marianhillu v Južni Afriki. Svetlo črna zavora je ravno krmila svojega porednega zamorčka z laseno treščico — in še mnogo drugih zanimivih prizorov iz tistih krajev smo videli s pomočjo novega elpidioskopa ali skiptičnega aparata, ki nam obeta še marsikaj zanimivega ob nedeljskih popoldanskih urah v dvorani Posojilnice.

Prosvetno društvo v Ptaju. Od zadnjega obsega zbora, ki se je vršil dne 13. oktobra lanskega leta se je pri nas marsikaj spremenilo. Preselili smo se v novi lokal, v katerem smo stvorili čitalnico, ki je vsaki dan odprta. Naročeni smo na »Slovenca«, »Slovankega Gospodarja« in razne revije in glasnike. V novem lokalu je tudi knjižnica s precejšnjim številom knjig. Knjižnica je odprta vsako soboto od 4. do 6. ure popoldne in vsako nedeljo od 8. do 10. ure dopoldne. V tej prijetni in lepo okrašeni sobi se je tudi prosvetno življenje poživilo. Ljudje prihajajo v velikem številu po knjige. Božične praznike smo izrabili za preureditev knjižnice, zato se tudi knjige niso izposojevale. Sedaj pa je knjižnica preurejena tudi povečana, zato opozarjamo vse naše izposojevalce in prijatelje lepih, zabavnih in poučnih knjig, da se v čim večjem številu pri nas oglasijo.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Cerkvni pevski zbor priredi v nedeljo dne 23. januarja lepo igro »Mala pevka« s petjem. Vabjeni v obilnem številu.

Središče ob Dravi. Tukajšnji Ljudski odbor vabi vse prijatelje vesele zabave na 1. predstavi gledališki večer, ki bo v nedeljo, dne 23. januarja v Društvenem domu. Uprizori se smešna, tridejanska veseligrada »Ubogi samci«. Začetek ob sedmi uri zvečer. Pridite! Za malenkostno vstopnino se boste izvrstno zabavali cel večer!

Celje. Ljubezni do revežev bo posvečena akademija, ki jo priredi Vincencijeva konferenca sv. Daniela v celjskem Narodnem domu prihodnjo nedeljo, dne 23. januarja. K nesebičnim žrtvam za uboga bo v uvodnem govoru vnel govornik iz Ljubljane, potem uprizorijo igralci katoliškega prosvetnega društva igro »Kjer ljubezen, tam Bog«, vmes pa bo sviral orkester. Čisti dohodek od vstopnine je namenjen za reveže iz Celja in okolice. Vstopnice se dobe v predprodaji v Slomškovi zadruzi (pri Marijini cerkvi) in na dan prireditve v Narodnem domu. Začetek akademije ob četrti uri popoldne.

DOPISI

Dortmund — Marten. (Smrtna kosa.) Dne 9. januarja smo izročili materi zemlji truplo Franca Respeta. Dolga, neizprosna, mučna bolezen, katero je s krščansko potrpežljivostjo prenašal, mu je pretrgala nit življenja in ga preselila v najlepši dobi, v 22 letu njegove starosti v večnost. Bil je član društva sv. Barbare, pri katerem je uspešno sodeloval; bil je pri-ljubljen in spoštovan daleč na okoli; bil je v ponos svojim staršem, katere je zadel huda nesreča z izgubo ljubljenega edince. Kako je bil priljubljen in spoštovan, je pokazal njegov pogreb, ki se ga je udeležilo ogromno število ljudi, tudi društva sv. Barbare Mengede, Eving,

Habinghorst in Gerthe z zastavami. Pevski zbor sv. Cecilije mu je zapel v slovo na zadnji poti pred cerkvijo in na pokopališču pri odprtem grobu, v katerem počiva njegovo truplo, njegovo gomilo pa so pokrili mnogobrojni — krasni venci. Naj mu bo ohranjen blag spomin, težko prizadetim staršem pa naše iskreno sožalje!

Sv. Marjeta ob Pesnici. Zelo pogrešamo kakve večje dvorane za naše prireditve in poučne sestanke, a pomagati si ne moremo, kajti ta stane. Še huje bi nas mučilo: kam postaviti, saj povsod ogroža našo dolino poplava Pesnice, katere čaka že čez 40 let na regulacijo. — Zato se zbiramo ob raznih prilikah v šoli. Tako smo v lanskem decembru imeli v šoli kar štiri prireditve. V nedeljo, dne 1. decembra so nam učenci priredili lepo domoljubno svečanost s raznimi prizorčki, petjem itd. Udeležba je bila velika, k čemur je mnogo pripomogla istočasna proslava 30 letnica županovanja g. Ivana Čepa, župana v Vosku. — Tudi kraljev rojstni dan, 17. decembra smo proslavili s bogatim sporedom in obiskom. Krona vseh prireditvev pa je bila šolarska božičnica dne 22. decembra, kjer so nam učenci predvajali tri silno lepe, deloma do solz ganljive, deloma krčevit smeh vzbujajoče igrice. Naši Marjetčani pač res s velikim zanimanjem radi gledajo in poslušajo igrajočo in pevajočo šolsko mladino. Ob tej priliki je bilo obdarovanih nad 100 učencev. Hvala vsem nabiralcem in darovalcem v domačem kraju in v Mariboru! — Dne 23. decembra so se postavili domači fantje in dekleta ter nas v kratko odmerjenem času za vaje res presenetili s lepimi igrami. Bil je to nekako silvestrovanje, rekli bi: »slovo-jemanje« od starega leta. Koliko smo se nasmejali praznemu strahu v prvi, bridko kaznovanemu tidi v drugi in zadnji igri, povsod in nikjer domovinskemu postopcu v predzadnjem prizoru in kako nas je dobro potegnila in zabavala novoletna voščilka. Vmes pa nas je zabaval s ubranim petjem domači pevski zbor. — Ne le za zabavo, tudi za pouk je bilo pri tem marsikaj oskrbljeno. Za pouk pa pride zopet zdaj nova prilika.

Sterjanski vrh pri Sv. Lenartu. Pri nas je v vsaki pošten hiši naš ljubljani Slovenski Gospodar. Ob novem letu število njegovih naročnikov narašča. Kaj posebnega se pri nas ne zgodi, če ravno je lansko leto tudi pri nas šmarnica obrodila v obilni meri.

Negova. Odprta noč in dan so groba vrata, al' dneva ne pove nobena pratka. — Resnico teh pesniških besed smo nepričakovano doživeli 14. decembra lanskega leta pri obče znani Hamlerjevi obitelji v Lukavcih. Zvečer se podajo vsi zdravi spat, a jedva četrte ure potem se je prej popolnoma zdrava in vesela gospodinja hipno, brez kakih sumljivih predznakov, vsled srčne kapi zadeta, preselila od svojih dragih v večnost. Moč je zgubil s njo dobro in mu iz srca vdano družico, s katero je 37 let živel v najlepši slogi in srčni zadovoljnosti. Za štiri pridne otroke pa je nehale biti zlati, za njihov blagor neutrudno goreče srce. Člani obitelji naše iskreno sožalje. Bog ji pomaga prenašati ta nepričakovani težki udarec. Rajni mamici pa bodi zemljica lahka!

Ljutomer. V Cezanjevcih je umrl po dolgi in mučni boleznii ugledni kmet in bivši vinski trgovec Franc Markovič. Blagopokojni je bil mnogo let cerkvni ključar, član nadzorstva Ljutomerske posojilnice in občinski ter šolski odbornik. Celi rodnihi naše sožalje, rajnemu pa večni mir! — V Branislavcih je bila 4. januarja teg leta pokopana Julijana Lah, žena daleč znanega Petra Lah, bivšega mnogoletnega načelnika okrajnega šolskega sveta cezanjevskega. Rajna je bila vzgledna mati in pridna gospodinja. Večni ji spomin! — Marti-nušičevo usnjarno je kupila mestna hranilnica v Mariboru. — Vrablove hišo je kupil dr. Porekar. — Dramatski odsek se pripravlja na opereto »Grofica Marica«.

Ljutomer. Ustanovitev javne izvozne klavnice. Mestni občinski zastop Ljutomerski je

že večkrat razpravljaj o preureditvi poslopja bivše električne centrale v javno izvozno klavnico, vendar pa ima pomisleke radi financ in vprašanja rentabilnosti podjetja. Dne 3. januarja tega leta se je vršil komisijonski ogled na licu mesta. Komisija je ugotovila, da je poslopje prav primerno. Treba je le izvršiti nekatere preureditve, ki najbrže ne bodo stale mnogo denarja. Izgleda tudi, da bi bilo to podjetje rentabilno, ker se klavnica bi se gotovo posluževali podjetni prekmurci in medjimurski izvozničarji, prav posebno pa še v poletnem času. Predmetno poslopje je namreč v neposredni bližini kolodvora, radi česar blago ne bo trpelo na kvaliteti; blago namreč, ki se vozi iz katerekoli klavnice iz Prekmurja in Medjimurja na železniško postajo Ljutomer ali katerekoli drugo nakladno postajo, se kljub temu, da se skrbne ovije v plachte kolikortoliko zapraši. Javna izvozna klavnica v Ljutomeru bo sigurno dobrodošla podjetje in gotovo tudi pripomogla k splošnemu zboljšanju prometa.

Ljutomer. Mila zima. Početkom preteklega tedna je bilo tukaj izredno toplo. Vse je ležalo iz hiš na blagodejni topli zrak. Sonce je pošiljalo izredno tople žarke in talilo sneg. S streh so leteli celi plazovi ledu in snega na tla in je zahvaliti le slučaj, da ni nikogar tak plaz ospal. Upamo, da bo letos zima pri-zanašala, saj je bila lanska zima skoro nezno-sna. Vse lanske zime še letos cene drvam niso padle. Cena suhim bukovim drvam za 4 metre je na tukajšnjem trgu 700 Din, kar je vzrok najbrže ta, da so vse zaloge suhih drv pošle, drvarji pa valed prošle hude zime niso mogli v hoste na delo.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Dne 14. januarja smo spremljali na zadnji poti vrlo mater in ženo Ano Vaupotič iz Lukovec. Iz njenega življenja posnamemo to-le: Izhaja iz stare rodil-ne Spindler-Karba iz Krapja. Dočakala je le-po starost 84 let. Zapušča še živečo sestro Ka-tarino Karba na Krapju, ki je že štiri leta pri-ključena na bolniško postelj, sina gospodarja iz župana občine Lukovci in dve hčeri, od katerih ji je ena, ki je ostala samska, neutrudljive stregla, ter moža, s katerim je živeła 57 let v srečnem in res blagoslovljenem zakonu. Obil-na množica sorodnikov, sosedov, prijateljev in znancev iz domače in sosednjih župnij jo je spremlila na kraj počitka. Blaga mati in žena, počivaj v miru. — Na dan pogreba sta ležala na mrtvaškem odru tudi dva starčka in sicer I. Jelen iz Borc in Andrej Horvatič iz Križe-vec, ki celih 16 let ni mogel zapustiti postelje. V letu 1929 je bilo pri nas 110 rojencev, mrlj-čev 69. V sladki zakonski jarem se je vpregle 29 parov. Kakor se čuje, tudi letos kandidatov za istega ne bo zmanjkalo.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Ob priliki blagoslovitve prenovljene župnijske cerkve nam je po-možni škof g. dr. Ivan Tomažič blagoslovil nova kipa in sicer kip sv. Jožefa in sv. Male Terezije. Imamo pa še v cerkvi pripraven pr-stor za kip sv. matere Ane. Bila sem pred le-tom v nedeljo po prazniku sv. Ane v eni so-sednjih župnij, kjer imajo lep kip svete Ane, pri rani službi božji, ob kateri priliki so imele žene pobožnost s skupnim svetim obhajilom. Kaj rečete k temu žene in matere, ki vas je v naši župniji veliko, kakor v malokateri dru-gi? Kaj bi bilo treba storiti, hote same uga-nile.

Iz sreza Ptuj. Namenil sem se napisati v vaš cenjeni list par vrstic s svojega potovanja po ptujskem okraju. Poklic mojega življenja je pač vedno potovanje. Zato ni čudno, če mo-rem marsikaj videti in ališati. Čeravno sem vedni popotnik, vkljub temu vsako nedeljo zadostim svojim verskim dolžnostim. Tako sem zadnjo nedeljo s težkimi, okovanimi čevlji s palico v roki, visoko zavihanim suknji-nim ovratnikom se napotil proti župnijski cerkvi, ki kraljuje vrh Ptujkega polja na le-pi razgledni točki. Vseled ledene in slabe poti sem primahal ves razgret v času, ko se je v cerkvi vršila že pozná dopoldanska služba bož-